

Van de redactie

Wist u dat de gemiddelde woordlengte op Twitter langer is dan bij Shakespeare? De Amerikaanse taalkundige Mark Liberman vergeleek honderd tweets van de studentenkrant van de Universiteit van Pennsylvania met Hamlet van Shakespeare. Zou het een digitale krant zijn? Zouden de tweets op papier zijn gedrukt? Zouden de twitteraars mooie zinnen fabriceren of zijn ze misschien gewoon punten vergeten? Soms krijg je feiten en vragen zonder dat je erom vraagt. Dit nummer van het Tijdschrift Taal voor Opleiders en Onderwijsadviseurs gaat niet over woordlengte, niet over tweets en twitteraars en niet over Shakespeare, het gaat voor een deel over woordenschat en woordenschatonderwijs. We vinden het heel normaal dat we het over een 'schat' hebben als we over woorden praten, vooral in de context van het onderwijs. Verschillende auteurs komen met een artikel over woordenschat en woordenschatonderwijs. Kris Van den Branden bespreekt de plaats die woordenschatonderwijs inneemt in goed taalbeleid op de basisschool. Tjalling Brouwer kijkt naar woordenschat in voorbije en huidige taalmethoden en breekt een lans voor nieuw woordenschatonderwijs. De 'viertact van Verhallen' is een voorbeeld van een dominante didactiek; steeds meer scholen zijn vanuit deze principes gaan werken. Ellen Joosten en Carola Riemens staan stil bij Marzano, die voor een zesstappenaanpak opteert. Heleen Strating, Jacques Duerings en Barbara van der Linden beschrijven drie sporen om in de klas met woordenschatonderwijs aan de slag te gaan, met aandacht voor de implementatie van deze aanpak.

Naast woordenschatonderwijs komen er in dit nummer ook andere onderwerpen uit het taalonderwijs aan bod. Lieve Verheyden behandelt implicaties van onderzoeksgegevens voor de praktijk van het schrijfonderwijs.

Opbrengstgericht onderwijs is hot, maar wat is dat nu precies? Gaat het alleen om toetsen, of is er meer? Anita Oosterloo en Harry Paus laten zien hoe je samen met leerlingen het onderwijs in begrijpend lezen kunt verbeteren.

In Suriname zijn leerlijnen ontwikkeld, ook voor taal, en Mieke Smits is daar betrokken bij geweest. Ze vraagt zich in haar artikel af of deze leerlijnen en de ontwikkeling ervan voorbeeldig kunnen zijn voor Nederland.

Tot slot geeft Hilde Van den Bossche een praktisch voorbeeld van hoe Vlaamse en Nederlandse studenten samenwerken in een setting van verhalend ontwerpen.

De redactie